

Derfor foreslås den gældende § 16, stk. 1, ophævet, og i stedet indsættes i loven en bestemmelse, der giver justitsministeren hjemmel til at fastsætte regler herom.

Reglerne om ændringstidspunkter bør som udgangspunkt udformes i overensstemmelse med statsamternes og Civilretsdirektoratets praksis på området. Reglerne vil løbende kunne justeres i det omfang, der måtte vise sig et behov herfor.

Justitsministeriets forenklings- og moderniseringsforslag svarer til Børnelovsudvalgets forslag i betænkning nr. 1389/2000 om børns forsørgelse, side 187.

Der henvises til lovforslagets § 7, nr. 1 og 2.

9. Børneloven. Mindreåriges anerkendelse af faderskab

9.1. Gældende ret

Efter § 2, stk. 1, i børneloven kan en mand – i forbindelse med barnets fødsel – registreres som far til et barn født af en ugift kvinde, hvis moderen og den pågældende mand erklærer sammen at ville varetage omsorgen og ansvaret for barnet (omsorgs- og ansvarserklæring). Hvis faderskabet registreres på grundlag af en omsorgs- og ansvarserklæring, får forældrene samtidig fælles forældremyndighed over barnet. Det følger af § 2, stk. 2, nr. 2, at registrering af faderskabet ikke kan ske på grundlag af en omsorgs- og ansvarserklæring, hvis en af parterne er umyndig eller under værgemål. Det gælder, uanset om den umyndiges værgesamtykker. Hvis faderskabet ikke registreres i forbindelse med fødslen, skal der rejses en faderskabssag i statsamtet.

I statsamtet kan en mand anerkende faderskabet, hvis han sammen med moderen afgiver en omsorgs- og ansvarserklæring, jf. § 14, stk. 1. I et sådant tilfælde får forældrene fælles forældremyndighed. Hvis parterne ikke ønsker at afgive en omsorgs- og ansvarserklæring, f.eks. fordi de ikke ønsker fælles forældremyndighed, kan manden anerkende faderskabet efter § 14, stk. 2, hvis moderen efter det oplyste ikke har haft seksuelt forhold til andre mænd i den periode, hvor hun blev gravid, jf. § 14, stk. 2, nr. 1, eller hvis manden utvivlsomt er barnets far, jf. § 14, stk. 2, nr. 2, typisk fordi faderskabet er fastslået ved en DNA-undersøgelse. Hvis moderen har haft seksuelt forhold til flere mænd i den periode, hvor hun blev gravid, kan en mand anerkende faderskabet efter § 14, stk. 3, hvis han og moderen afgiver en omsorgs- og ansvarserklæring, og de andre mænd, som er parter i sagen, tiltræder anerkendelsen.

Det fremgår af § 14, stk. 5, at anerkendelse efter § 14, stk. 1-3, ikke kan ske, hvis en af parterne er fra-

taget den retlige handleevne efter værgemålslovens § 6. Det gælder, uanset om værgen samtykker, og sagen må i disse tilfælde indbringes for retten. Er der derimod tale om, at en af parterne er umyndig som følge af mindreårighed, kan der ske anerkendelse i statsamtet, hvis værgen (i praksis normalt forældremyndighedsindehaveren eller –indehaverne) samtykker i anerkendelsen. Bestemmelsen om værgens samtykke er ufravigelig. Det betyder, at statsamtet ikke har mulighed for skønmæssigt at fravige reglen uanset begrundelsen for, at værgen ikke samtykker.

Hvis sagen ikke kan afsluttes ved anerkendelse i statsamtet, f.eks. fordi værgens samtykke af den ene eller anden grund ikke opnås, skal statsamtet indbringe sagen for retten, jf. børnelovens § 13, nr. 4. Statsamtet har endvidere pligt til at indbringe sagen for retten, hvis eksempelvis en af sagens parter anmoder om det, jf. § 13, nr. 1, eller hvis det findes betænkeligt at fortsætte behandlingen af sagen i statsamtet, jf. § 13, nr. 2.

Hvis manden efter udfaldet af retsgenetiske undersøgelser utvivlsomt er barnets far, vil han i retten blive dømt som far, jf. børnelovens § 20, stk. 1. Værgen kan således ikke forhindre, at faderskabet bliver fastslået.

Når faderskabet er fastslået, kan forældrene opnå fælles forældremyndighed ved at anmelde en aftale herom til statsamtet, jf. § 6 i lov om forældremyndighed og samvær. En sådan aftale kræver ikke værgens samtykke.

Det følger således af de gældende regler, at det ikke er muligt at opnå registrering af faderskab på grundlag af en omsorgs- og ansvarserklæring efter børnelovens § 2, hvis enten moderen eller faderen eller de begge er umyndige. Det følger endvidere af de gældende regler, at anerkendelse af faderskab efter børnelovens § 14, stk. 1-3, forudsætter værgens samtykke, hvis en af parterne er umyndig som følge af mindreårighed. Hvis værgen ikke samtykker, er det ikke muligt at anerkende faderskabet. Det gælder, uanset årsagen til at værgen ikke samtykker og uanset om den pågældende mand utvivlsomt må anses for far til barnet.

9.2. Justitsministeriets overvejelser

Der har været rejst spørgsmål om hensigtsmæssigheden af den beskrevne retstilstand.

Ved besvarelsen af spørgsmål nr. 425 af 21. august 2003 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del – bilag 1291) tilkendegav Justitsministeriet, at ministeriet var opmærksom på, at det kunne forekomme at være en unødigt belastning af parterne, hvis en sag måtte indbringes for retten på grund af manglende værgesamtykke i et tilfælde, hvor der ikke var reel tvivl om fa-